

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členiek senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu **I. Č.**, bytom N. X., zastúpeného J. M. Ď., P., advokátom so sídlom T. X., Ž. proti žalovanému **Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-40/PK-2009 zo dňa 29. mája 2009, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 186/2009-29 zo dňa 3. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 186/2009-29 zo dňa 3. júna 2010, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. SLV-40/PK-2009 zo dňa 29. mája 2009, ako aj prvostupňového správneho orgánu č. SRLZ-126-1/SP-2009 zo dňa 19. februára 2009, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na obnovu konania podľa § 245 zákona s poukázaním na § 254 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 73/1998 Z.z.) vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 110 ods. 1 písm. d/ zákona č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov

Policajného zboru Slovenskej republiky, ktoré bolo realizované rozkazom vo veciach personálnych veliteľa Okresného veliteľstva Policajného zboru Slovenskej republiky v Žiline č. 137 zo dňa 13. augusta 1993. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, a to v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť, pretože rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby je v súlade so zákonom. Po citácii relevantných právnych predpisov uviedol, že obnova konania je mimoriadny spôsob preskúmania právoplatných rozhodnutí správnych orgánov, ktorý sa uplatní vtedy, ak v ukončenom správnom konaní nebol náležitým spôsobom zistený skutočný stav veci, alebo ak nerešpektovanie procesných podmienok ustanovených zákonom vzbudzuje pochybnosti o objektivite konania. Podmienky obnovy konania vyplývajú z § 62 a 63 zákona č. 71/1967 Zb.

Súd mal za preukázané, že rozkaz vo veciach personálnych veliteľa Okresného veliteľstva PZ SR v Žiline č. 137 zo dňa 13. augusta 1993, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru, nadobudol právoplatnosť dňa 18. októbra 1993. Trojročná objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania v súlade s § 245 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z.z. s poukázaním aj na ustanovenie § 138 ods. 2 zákona č. 410/1991 Zb., ktoré bolo účinné do 31. marca 1998, tak uplynula už dňa 18. októbra 1996. Súd poukázal na to, že o súdne preskúmanie rozhodnutia o skončení služobného pomeru mal žalobca možnosť žiadať podľa § 141 zákona č. 410/1991 Zb. v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia t.j. do 18. novembra 1993. Nevyužitie tohto prostriedku právnej ochrany v rámci správneho súdnictva nemožno nahrádzať určovacími žalobami, resp. žalobami na nečinnosť správnych orgánov. Keďže zmeškanie zákonnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania nemožno odpustiť, súd žalobu podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie s návrhom, aby najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 186/2009 zo dňa 3. júna 2010 zmenil tak, že zruší rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SLV-40/PK-2009 zo dňa 29. mája 2009 ako i rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SRLZ-126-1/SP-2009 zo dňa

19. februára 2009 a vec im vracia na ďalšie prejednanie a rozhodnutie s tým, že žalobcovi prizná náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 205 ods. 1 písm. f/ OSP, podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na dôvody žaloby, v ktorej uviedol, že zachovanie lehoty na podanie návrhu na obnovu konania je potrebné skúmať v spojitosti s jeho návrhom zo dňa 22. mája 1995 podanom na Okresnom súde Bratislava I, ktorý bol uznesením Okresného súdu 19C 499/1996 zo dňa 18. apríla 1997 postúpený na ďalšie konanie a rozhodnutie Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, pričom o tomto návrhu nebolo do dnešného dňa žalovaným rozhodnuté. Žalobca preto podal dňa 24. októbra 2006 žalobu proti Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, ktorou sa domáhal, aby súd uložil Ministerstvu povinnosť vydať rozhodnutie, že jeho prepustenie zo služby je neplatné a že mu má byť súčasne vyplatená ušlá mzda. Konanie sa viedlo na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18 C 92/2005 a súd toto konanie zastavil a postúpil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky. Ďalej poukázal na ustanovenie § 19 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení, zmyslom ktorého je, že podania vykonané účastníkmi sa posudzujú podľa ich obsahu. Z obsahu návrhu žalobcu podaného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19 C 499/1996 a postúpeného uznesením zo dňa 18. apríla 1996 jednoznačne vyplýva, že žalobca sa domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a jeho zrušenia.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že má za to, že Krajský súd v Bratislave sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu a rozhodol v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Poukázal na svoje vyjadrenie z 26. januára 2010, v ktorom sa podrobne vyjadril ku všetkým dôvodom žaloby. K námietke žalobcu, že žiadnym spôsobom nerozhodol o návrhu, ktorý podal na Okresný súd Bratislava pod sp. zn. 19C 499/1996 a ktorý bol postúpený žalovanému uviedol, že povinnosťou žalovaného bolo postupovať v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenom v uznesení č. k. 3Sžnč/15/2008 zo dňa 15. januára 2009, ktorý uložil žalovanému povinnosť konať a rozhodnúť o návrhu žalobcu, ktorý bol žalovanému postúpený na ďalšie konanie uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 18C/92/2006-16 zo dňa 30. marca 2007. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že ide o návrh žalobcu

na obnovu konania o skončení služobného pomeru príslušníka PZ a žalovaný je povinný pred vydaním rozhodnutia preskúmať splnenie procesných podmienok návrhu na obnovu konania. Žalovaný postupoval v súlade s uvedeným právnym názorom a vydal žalobou napadnuté rozhodnutie č.p.: SRLZ-126-1/SP-2009 zo dňa 19. februára 2009, ktorým návrh na obnovu konania zamietol z dôvodu zániku práva, na ktoré musí prihliadnuť, aj keď sa to v konaní nenamieta (§ 245 a 246 zákona). Po tom, čo bol žalovanému postúpený návrh, ktorý žalobca podal na Okresnom súde Bratislava 1 pod sp. zn. 19 C 499/1996 a po jeho preskúmaní bolo zistené, že v predmetnej veci došlo k uplynutiu všetkých zákonom stanovených prekluzívnych lehôt upravených či už v zákone č. 410/1991 Zb. (platný a účinný do 31.03.1998), prípadne v zákone č. 73/1998 Z.z. vzťahujúcich sa k riadnym alebo mimoriadnym opravným prostriedkom vyplývajúcim z uvedených zákonov, preto žalovaný nemal zákonnú možnosť konať a rozhodnúť o návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal neplatnosti skončenia služobného pomeru a doplatenia jednej tretiny výšky odchodného. Žalobcovi bol viacerými písomnosťami žalovaného oznámený právny stav v jeho veci, z čoho vyplýva, že žalovaný sa predmetnou vecou zaoberal a žalobcu o stave jeho veci informoval. Namieta tvrdenie žalobcu, že v tejto veci išlo o obnovu konania, keď aj Ústavný súd SR vo svojom náleze č. k. Spr. 2105/96 zo dňa 27. októbra 1999 konštatuje, že predmetom konania je žaloba o neplatnosť skončenia služobného pomeru navrhovateľa a návrh na doplatenie jednej tretiny výšky odchodného. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24. marca 2011 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Predmetom súdneho preskúmania je rozhodnutie žalovaného zo dňa 29. mája 2009 č.p.: SLV-40/PK-2009, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil napadnuté rozhodnutie prezidenta Policajného zboru č.p.: SRLZ-126-1/SP-2009 zo dňa 19. februára 2009, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na obnovu konania podľa § 245 zákona s poukázaním na § 254

ods. 3 zákona vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 110 ods. 1 písm. d/ zákona SNR č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky, ktoré bolo realizované rozkazom vo veciach personálnych veliteľa Okresného veliteľstva Policajného zboru Slovenskej republiky v Žiline č. 137 zo dňa 13. augusta 1993.

Podľa § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), ak sa dodatočne zistia nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, možno na ich návrh právoplatné rozhodnutie preskúmať a na základe toho toto rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť.

Podľa § 245 ods. 2 zákona, návrh na obnovu konania sa podáva do troch mesiacov odo dňa, keď sa policajt alebo nadriadený dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 138 ods. 2 zákona SNR č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov PZ Slovenskej republiky, ktorý bol platný a účinný v čase skončenia služobného pomeru žalobcu, príslušník PZ mohol podať návrh na zrušenie rozhodnutia iba do troch mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o okolnostiach odôvodňujúcich navrhovanú zmenu, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem a preto ich rozhodnutia treba považovať za skutkovo správne a v súlade so zákonom.

Z obsahu administratívneho spisu senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zistil, že žalobca bol rozkazom vo veciach personálnych veliteľa Okresného veliteľstva PZ Slovenskej republiky v Žiline č. 137 zo dňa 13. augusta 1993 prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ Slovenskej republiky v súlade s § 110 ods. 1 písm. d/ zákona SNR č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov PZ Slovenskej republiky. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré prezident PZ zamietol rozhodnutím č.p.: PK-310/1993 zo dňa 30. septembra 1993, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 18. októbra 1993. Žalobca nevyužil možnosť súdneho prieskumu predmetného rozhodnutia

a až dňa 22. mája 1995 podal žalobu na Okresný súd Bratislava I, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti jeho prepustenia zo služobného pomeru. Toto konanie, vedené pod sp. zn. 19C 499/1996, bolo uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 10. júla 2000 zastavené s tým, že po právoplatnosti tohto rozhodnutia bude vec postúpená Ministrovi vnútra Slovenskej republiky na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 14 Co 278/2000 dňa 21. novembra 2000. Podľa petitu žaloby sa žalobca doslovne domáhal vydania rozsudku, ktorým bude MV SR a jeho podriadený rezort zaviazaný vydať rozkaz o ukončení jeho služobného pomeru uvoľnením v súlade s jeho žiadosťou a doplatiť mu 1/3 neoprávnené kráteného odchodného. Je pravdou, že žalovaný o tomto návrhu nekonal (nevydal rozhodnutie), žalobca však návrh na začatie konania proti jeho nečinnosti nepodal.

Dňa 24. októbra 2006 podal žalobca ďalší návrh na začatie konania na Okresný súd Bratislava I, ktorým sa domáhal neplatnosti skončenia služobného pomeru a doplatenia ušlej mzdy spolu s úrokom z omeškania. Okresný súd uznesením č.k. 18C 92/2006-16 zo dňa 30. marca 2007 konanie zastavil s tým, že po právoplatnosti uznesenia postúpi vec Ministrovi vnútra Slovenskej republiky na ďalšie konanie. Pretože Minister vnútra Slovenskej republiky bol aj v tejto veci nečinný a o návrhu nekonal, podal žalobca dňa 4. apríla 2008 návrh na začatie konania proti nečinnosti MV SR, ktorým sa domáhal vyslovenia povinnosti odporcovi (MV SR) konať a rozhodnúť podľa § 250t ods. OSP o návrhu na zmenu rozhodnutia, ktorým bol prepustený zo služobného pomeru a o návrhu na doplatenie ušlej mzdy s úrokom z omeškania. Vo veci rozhodoval najvyšší súd, ktorý po zistení, že návrh je dôvodný, uznesením č.k. 3Sžnč/15/2008 zo dňa 15. januára 2009 uložil Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky povinnosť konať a rozhodnúť o návrhu navrhovateľa, ktorý mu bol postúpený na ďalšie konanie uznesením Okresného súdu Bratislava I č.k. 18C/92/2006-16 zo dňa 30. marca 2007, a to do 30 dní od doručenia uznesenia súdu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z obsahu návrhu vyplýva, že ide o návrh na obnovu konania o skončení služobného pomeru príslušníka policajného zboru, o ktorom musí odporca rozhodnúť po preskúmaní splnenia procesných podmienok návrhu na obnovu konania.

Žalovaný postupoval v intenciách právneho názoru najvyššieho súdu a skúmal splnenie procesných podmienok návrhu na obnovu konania v zmysle § 245 zákona, pričom dospel k záveru, že návrh podaný na Okresný súd Bratislava I dňa 24. októbra 2006 bol podaný po uplynutí zákonnej prekluzívnej lehoty podľa § 245 ods. 2 zákona, ktorej zmeškanie nie je možné odpustiť, preto jeho návrh na obnovu konania z dôvodu zániku práva

zamietol. Žalobca síce trvá na tom, že z hľadiska uplatnenia práva bol relevantný už jeho predchádzajúci návrh podaný 22. mája 1995, ale odvolací súd zhodne so záverom súdu prvého stupňa túto jeho námietku nepovažuje za právne opodstatnenú. Jednak z obsahu tohto návrhu nemožno dospieť k záveru, že by malo ísť o návrh na obnovu konania, ale predovšetkým žalovaný v tomto konaní rozhodoval výlučne o návrhu žalobcu uplatnenom dňa 24. októbra 2005 a týmto jeho návrhom bol viazaný, ako to vyplýva aj z uznesenia najvyššieho súdu, ktoré výslovne uložilo odporcovi „povinnosť konať a rozhodnúť o návrhu navrhovateľa, ktorý mu bol postúpený na ďalšie konanie uznesením Okresného súdu Bratislava I. č.k. 18C/92/2006-16 zo dňa 30. marca 2007“.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu preto odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vo výroku o veci samej rozhodol vecne správne, keď žalobu žalobcu zamietol. Preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 186/2009-29 zo dňa 3. júna 2010 podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 a § 246c OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovanému v tomto konaní náhrada trov neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. marca 2011

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská